

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กันทิมา วัฒนะประเสริฐ. "การศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณนามภาษาเชียงใหม่กับภาษากรุงเทพฯ."

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ชวน เขียวโชลิต. ปทานุกรมจีน-ไทย. พระนคร: นานมี, 2505.

ชวนพิศ อธิรัตน์. "คำลักษณนามครอบครัวกาล." เปิดกรู, 2523.

นฤมล จันทรศุภวงศ์. "ลักษณนามในภาษาไทยโคราชที่บ้านมิ่งขวัญปราณบุรี ตำบลกระโทก อำเภอ

โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

นworรณ พันธุเมธา. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2525.

บรรจบ พันธุเมธา. ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

2519.

ประพิม มโนชัยวิบูลย์. "คำลักษณนามในภาษาจีน." ภาษาและหนังสือ, 1. 18-23, 2527.

—————. "คำลักษณนามในภาษาจีน." ภาษาและหนังสือ, 2. 73-74, 2528.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์,

2525.

วันทนีย์ ปกรโณดมและดิฏฐ์ ปาลิตุปต์. การเปรียบเทียบเสียง ศัพท์ และกระบวนประโยคที่ใช้อยู่เสมอ

ระหว่างภาษาไทยกลางและไทยอีสาน. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2521.

อรรณี รัตนกุล. "คำลักษณนามในภาษาไทยถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น สระบุรี และสุราษฎร์ธานี."

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2529.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช. 2521.

ภาษาต่างประเทศ

Allan, Keith. "Classifier." Language. Vol 53, No. 2 (June 1977): 285-311.

Becker, Alton L. "A Linguistic Image of Nature: The Burmese Numerative Classifier System." International Journal of the Society of Language pp 109-121 Sociolinguistics in Southeast Asia. Vol 5, 1975.

Haas, Mary R. Thai-English Student's Dictionary. Stanford University Press: Stanford, 1965.

McFarland, G.B. Thai-English Dictionary. Stanford University Press: Stanford, 1969.

Palakornkul, Angkab. "Some Observations on Variation and Change in the use of classifiers in Thai." PASAA. Vol VI, No. 182 (October 1976): 186-197.

Plavsek, James A. "Classifiers in Standard Thai: A Study of Semantic Relations Between Headwords and Classifiers." Master's thesis, Department of Philosophy, Graduate School, The University of British Columbia, 1978.

Sethaputra, S. New Model Thai-English Dictionary (2 vols.). Thai Wattana Panich Company, Bangkok, 1972.

ภาษาพวน

ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋ว (ดัดแปลงจาก ปราณีย์ กายอรุณสิทธิ์ 2527 : 229-341)

ระบบพยัญชนะ

หน่วยเสียงพยัญชนะ

พยัญชนะในภาษาจีนแต้จิ๋วมีทั้งหมด 19 หน่วยเสียง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1

หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาจีนแต้จิ๋ว			ริมฝีปาก (Labial)	ปุ่มเหงือก (Alveolar)	เพดานแข็ง (Palatal)	เพดานอ่อน (Velar)	เส้นเสียง (Glottal)
กัก (Stops)	อโฆมะ (Voiceless)	ลิดิล (Unaspirated)	p	t	-	k	ʔ
		ชุนิต (Aspirated)	ph	th	-	kh	-
	โฆมะ (Voiced)		b	-	-	g	-
กัก-เสียดแทรก (Affricates)	อโฆมะ (Voiceless)	ลิดิล (Unaspirated)	-	ts	-	-	-
		ชุนิต (Aspirated)	-	tsh	-	-	-
เสียดแทรก (Fricatives)	อโฆมะ (Voiceless)		-	s	-	-	h
นาสิก (Nasals)	โฆมะ (Voiced)		m	n	-	ŋ	-
เปิด (Approximants)	โฆมะ (Voiced)		w	l	j	-	-

พยัญชนะต้น

พยัญชนะต้นในระบบพยัญชนะภาษาจีนแต้จิ๋วมี 18 หน่วยเสียง คือหน่วยเสียงพยัญชนะทั้งหมดที่แสดงไว้ในตารางหน่วยเสียงพยัญชนะ ยกเว้น/ʰ/เพียงหน่วยเสียงเดียวเท่านั้น

พยัญชนะท้าย

พยัญชนะท้ายในระบบพยัญชนะภาษาจีนแต้จิ๋วมี 7 หน่วยเสียง คือ /-p, -k, -t, -m, -ŋ, -w, -j/

ระบบสระ

สระในภาษาจีนแต้จิ๋วทั้งหมด 11 หน่วยเสียง เป็นสระธรรมดา (oral vowels) 6 หน่วยเสียงและสระนาสิก (nasal vowels) 5 หน่วยเสียง จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างระหว่างสระธรรมดา และสระนาสิก มีนัยสำคัญทางภาษาศาสตร์ คือทำให้ความหมายของคำต่างออกไป ในขณะที่ความสั้นยาวของเสียงสระไม่มีความสำคัญ แต่จะมีพยัญชนะท้ายเป็นเงื่อนไขในการเกิด กล่าวคือ สระเสียงยาวจะเกิดในพยางค์เปิดหรือพยางค์ที่ไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย ส่วนสระเสียงสั้นจะเกิดในพยางค์ปิด หรือพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย

หน่วยเสียงสระในภาษาจีนแต้จิ๋ว ทั้ง 11 หน่วยเสียง แสดงดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง 2

	หน้า ปากไม่ห่อ (Front Unrounded)		กลาง ปากไม่ห่อ (Central Unrounded)		หลัง ปากห่อ (Back Rounded)	
	สระธรรมดา (Oral V.)	สระนาสิก (Nasal V.)	สระธรรมดา (Oral V.)	สระนาสิก (Nasal V.)	สระธรรมดา (Oral V.)	สระนาสิก (Nasal V.)
สูง (High)	i	ĩ	ɨ	-	u	ũ
กลาง (Mid)	e	ẽ		-	o	õ
ต่ำ (Low)	-	-	a	ã	-	-

สระทั้ง 11 หน่วยเสียง เป็นสระเดี่ยวทั้งหมด และยังสามารถรวมกันเป็นสระประสมได้ 8 หน่วยเสียง โดยหน่วยเสียง /i/, /ĩ/, /u/ และ /ũ/ สามารถประสมกับหน่วยเสียงสระ /e/, /ẽ/, /a/, /ã/, /o/ และ /õ/ เกิดเป็นหน่วยเสียงสระประสม /ia/, /iã/, /io/, /iõ/, /ue/, /uẽ/, /ua/ และ /uã/

ระบบวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนแต้จิ๋ว มีทั้งหมด 6 หน่วยเสียง คือ

วรรณยุกต์กลาง หรือวรรณยุกต์ 33 หน่วยเสียงนี้จะเกิดในพยางค์เป็น

เช่น /ki³³/"แท้่ง" เป็นต้น

วรรณยุกต์ต่ำระดับหรือวรรณยุกต์ 11

เช่น /tak¹¹/"สั้ปหงก"

/taw¹¹/"ต้อ"

วรรณยุกต์ต่ำตก หรือวรรณยุกต์ 21 เกิดเฉพาะในพยางค์เป็นเท่านั้น

เช่น /taw²¹/"ถั่ว"

วรรณยุกต์สูงตกหรือวรรณยุกต์ 51 เกิดเฉพาะในพยางค์เป็นเท่านั้น

เช่น /taw⁵¹/"สะโวก"

วรรณยุกต์สูงระดับหรือวรรณยุกต์ 55

เช่น /kaj⁵⁵/"ลูก.ใบ.พล.คน (ลักษณะนาม)"

/tik⁵⁵/"ตรง"

วรรณยุกต์ต่ำขึ้นหรือวรรณยุกต์ 24 เกิดเฉพาะในพยางค์เป็นเท่านั้น

เช่น /pua²⁴/"เจี้ยน.ตี"

การสนธิเสียงวรรณยุกต์

เมื่อพยางค์ 2 พยางค์ประสมกัน (ในคำประสม) หรือคำ 2 คำ อยู่ติดกันในประโยคหรือวลี จะเกิดการสนธิเสียงวรรณยุกต์ขึ้น โดยวรรณยุกต์ในพยางค์หน้าจะเปลี่ยนแปลงไป (ยกเว้นที่วรรณยุกต์ในพยางค์หน้าเป็นวรรณยุกต์กลางและวรรณยุกต์ต่ำตก)

กฎการสนธิเสียงวรรณยุกต์มีดังนี้

1. วรรณยุกต์ต่ำระดับ จะเปลี่ยนไปเป็นวรรณยุกต์สูงระดับ

เช่น /tshɛŋ¹¹/"ปิ่น" /tshɛŋ⁵⁵ tsi⁵¹/"ลูกปิ่น"

2. วรรณยุกต์สูงตก จะเปลี่ยนไปเป็นวรรณยุกต์ต่ำขึ้น

เช่น /kaw⁵¹/"หมา" /kaw²⁴ tseŋ⁵¹/"ชาติหมา"

3. วรรณยุกต์สูงระดับในพยางค์เป็น และวรรณยุกต์สูงระดับในพยางค์ตายจะมีกฎการสนธิเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ดังนี้

วรรณยุกต์สูงระดับในพยางค์เป็น จะเปลี่ยนเป็นวรรณยุกต์ต่ำตก

เช่น /kaj⁵⁵ / "คน" (ลักษณะนาม) /kaj²¹ now³³ kia⁵¹ / (คน-เด็ก) "เด็กคนหนึ่ง"

/law⁵⁵ / "ชั้น" /law²¹ teŋ⁵¹ / "ชั้นบน"

4. วรรณยุกต์ต่ำขึ้น จะเปลี่ยนไปเป็นเสียงวรรณยุกต์พิเศษ 32

เช่น /law²⁴ / "แก" /law³² naŋ⁵⁵ / "คนแก"

ถ้าพยางค์ที่มาข้างหน้าเป็นพยางค์ที่มีวรรณยุกต์กลาง และวรรณยุกต์ต่ำตก จะไม่เกิดการ

สนธิวรรณยุกต์

เช่น /kha³³ / "ขา" /kha³³ mak⁵⁵ / "ตาตุ่ม"

/tshi³³ / "สด" /tshi³³ hoj²⁴ / "ปุ่สด" เป็นต้น

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจิราธิงู งานพิเศษ ก่อตั้งวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2509
ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับสอง สาขามานุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2528 เข้าศึกษาที่ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2529

